

1

PIPÍ, QUEIXES

I PROMESES

Se sentien cops de porta ben forts, però en Cisco i en Pep, ni cas. Eren a la banyera enmig d'un núvol d'escuma.

Mentre es banyaven, jugaven a passar-se, l'un a l'altre, un aneguet de plàstic de color groc.

Podeu imaginar-vos quin xipoll.

I més cops a la porta.

Per fi en Pep Rucase va sentir alguna cosa.

—Sents alguna cosa, Cisco? —va preguntar al seu germà bessó.

—No sento res —va respondre en Cisco mentre feia cara d'escoltar.

—M'ha semblat que picaven a la porta —va dir en Pep.

—Ara que ho dius, potser sí que he sentit alguna cosa.

Aleshores tots dos van fer cara d'escoltar. Van obrir els ulls de bat a bat amb les celles ben amunt i van badar la boca.

Es van sentir més cops a la porta i a en Pep li va caure l'aneguet de les mans.

Per fi s'havien adonat que tenien visita.

—Quin terrabastall! —va exclamar en Pep.

10 —Quin terrabastall! —va protestar en Cisco.

—No doneu aquests cops, que fareu caure la porta! —va cridar en Pep.

—Això, no doneu aquests cops, que fareu caure la porta! —va cridar en Cisco.

Els dos germans van córrer a posar-se el barnús.

Van relliscar en sortir de la banyera i van caure de cul.

Quan es van posar drets, van fer-ho de tal manera que van anar l'un cap a l'altre. I, és clar, van xocar, i un altre cop de cul a terra.

Per fi es van poder posar el barnús i van anar a obrir la porta de l'habitació de l'hotel.

Eren de vacances a les illes Molluny.
En obrir, es van trobar el director de
l'hotel ben empipat.

—El servei d'habitacions s'ha queixat
de vostès. O es porten bé, o no tindrè
més remei que fer-los fora de l'hotel.

—Si ens portem bé —va dir en Cisco
amb cara de no haver trencat un plat en
sa vida.

—Som bruixots d'allò més bons. No
som entremaliats. No som trapelles. No som
cridaners. No som... —va seguir en Pep.

